

vol loofse treken, Op mijn schade
 neerstigh bedenckt, Ick ben van
 hen vervolght, gekrenckt; Haer
 gemoet is met toorn ontsteken.

3 Mijn hert is vol van anghst en
 beven; Vol doodlicke vrees
 is mijn leven; Ick ben verbaest
 en seer verflagen: Met schricken
 en benauwtheyt groot Ben ick nu
 bedeckt in den noot; Dies moet ick
 u, Heer, alsoo klagen:

4 Och, of my vleugelen toequamen,
 Als duyfkens die daer vliegen t'samen!
 Op dat ick nu mocht wech geraken,
 En haest ergens wel bevrijt zijn:
 Ick soud' vliegen in een woestijn,
 Ende daer mijnen leger maken.

5 Ick soud' my haest versien ter
 zijden, En voor desen storm-
 wint my vrijden, Tot dat hy
 waer voorby gegleden. Maeckt,
 Heer, oneens haer tongen snel,
 Verderfste; want van geweld sel,

En van onrecht zijn vol haer steden.
 6 Moetwilligh geweld t'allen stou-
 den Is binnen haer muren ge-
 vonden: Moeyt, arbeyt, en
 alsulcke wercken; Onrecht, en
 oock groote boosheyd, Liegen, be-
 driegen, listigheyd, Heerschen by
 hen, soo men kan mercken.

Pause.

7 Waer 't dat mijn vyant, dien ick
 kende, My vervolghd' en my
 alsoo schende, Of dat die my merck-
 lick benijden, My benouwden;
 ick soud' voorwaer Beter lijden,
 of hier of daer Voor hen my
 bergen, en hen mijden.

8 Maer gy die alleen pleeght te we-
 sen Mijn gesel en vrient uytgelesen,
 Die my waert lief en aengename;
 En wist boven dien mijn secreet:
 Wy wandelden sijn met bescheet,
 Ja gingen in Godts huys te same.

9 De doot moet' al haestlick
 halen, En datse oock levende